R 5445

“நாங்கள் அப்பிரயோஜனமான ஊழியக்காரர்”

“WE ARE UNPROFITABLE SERVANTS’

ஆதார வசனங்கள் : லூக்கா 17:1–10.

திறவுகோல் வசனம் :1கொரிந்தியர் 1:30

“மேன்மை பாராட்டுகிறவன் கர்த்தரைக் குறித்தே மேன்மை பாராட்டுவானாக”

இந்தப் பாடமானது நான்கு பாகங்களைக் கொண்டதாகும். இவை ஒவ்வொன்றும் வெளிப்படையாகவே தனித்தன்மையானதும், வேறுபட்டவைகளுமாகும். இவ்வார்த்தைகளுக்கு இடையிலானதொடர்புகூட தெரிவிக்கப்படவில்லை. ஆயினும் இவை பரத்திலிருந்து வரும் ஞானத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இவைகளை நாம் அவைகளின் வரிசைப்படி கவனித்துப் பார்க்கலாம்.

இடறல்கள் வராமல் போவது கூடாத காரியம். இடறல்கள் என்ற வார்த்தையானது, குறிப்பாக தடுமாறிவிழுதலை அல்லது நேரடி அர்த்தத்தில் பார்க்கும்போது, கண்ணியில் சிக்குதலைக் குறிக்கிறது. இயேசுவின் அர்ப்பணம் பண்ணப்பட்ட பின்னடியார்கள், சிறியவர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர், காரணம் இவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்துக்கு முழுமையாக அர்ப்பணம் செய்து புதிய சிருஷ்டிகளாகி, புதிய பாதையில் தற்போதுதான் நடக்க ஆரம்பித்துள்ளனர். இவர்களைக் கிறிஸ்துவுக்குள் குழந்தைகள் என்று பரிசுத்தவனாகிய பவுல் அழைக்கின்றார்(1கொரிந் 3:1). ‘‘சிறுபிள்ளைகள்’’ என்று பரிசுத்தவானாகிய யோவான் எழுதுகின்றார். இந்தக் குழந்தைப் பருவமானது தொடர்ந்து காணப்படக்கூடாது. கிருபையிலும்அறிவிலும்அன்பிலும் வளர்ச்சி காணப்படவேண்டும். பலமான குணலட்சணம் அடையப்படவேண்டும். இந்தக் குணலட்சணமானது ஞானமானதாகவும், பலமுள்ளதாகவும், கண்ணியில் அகப்படுத்தப்பட கடினமாயும் இருப்பது மட்டுமல்லாமல், குறைவாய் வளர்ந்துள்ள மற்றவர்களுக்கு உதவிபுரியக்கூடியதாயும் காணப்படவேண்டும்.

இவ்வாறாக சபையில் மிகவும் வளர்ந்தவர்கள் மூப்பர்களெனவும், நேரடி அர்த்தத்தில் மூத்த சகோதரர்கள் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றனர். இப்படிப்பட்டவர்கள், சகோதரர்கள் மத்தியில் கர்த்தரை அடையாளப்படுத்துகின்றனர். மேலும் சில சமயங்களில் பரலோக ஆறுதலும், ஆலோசனையும் கடிந்துகொள்ளுதல்களும் இவர்கள் மூலமாய் இளைய சகோதர சகோதரிகளுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. சாத்தான் இந்த யுகத்தின் அதிபதியாக இருப்பதினாலும், பெரும்பான்மையான மனுக்குலத்தை இவன் தன்னுடைய செல்வாக்கின்கீழ் வைத்திருப்பதினாலும், தப்பறைகள், மூடநம்பிக்கைகள், பாவங்கள் முதலானவைகளினால் குருடாக்கி வைத்துள்ளபடியினாலும், கண்ணியில் அகப்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் காணப்படுகின்றது. ‘‘...அவிசுவாசிகளாகிய அவர்களுக்குப் பிரகாசமாயிராதபடிக்கு இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனானவன் அவர்களுடைய மனதைக் குருடாக்கினான்’’(2கொரிந் 4:4). ‘‘என்னிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிற இந்தச் சிறியரில் ஒருவனுக்கு..’’ என்று இயேசு குறிப்பிடுவதிலிருந்து, இங்கு இயேசு குழந்தைகளைப் பற்றிப் பேசவில்லை என்பது தெளிவாகின்றது.

இயேசுவின் பின்னடியார்களுக்கு, அதாவது அவருடைய சிறியவர்களுக்கு, அறியாமையினாலோ அல்லது உள்நோக்கமின்றியோ இடறல் உண்டாக்குகின்றவர்களை இயேசு தண்டிப்பார் என்றோ, அநீதியாக குற்றம் தீர்ப்பார் என்றோ நாம் அனுமானிப்பதில்லை. தம்முடைய பின்னடியார்களை, தம்முடைய சிறியவர்களை வஞ்சிப்பதற்கும், கண்ணியில் சிக்க வைப்பதற்கும், இடறச்செய்வதற்கும், சோர்வுபடுத்துவதற்கும், வேண்டுமென்றே முயற்சிப்பவர்களுக்கே இயேசு எச்சரிப்பு வழங்குகின்றார் என்றே நாம் யூகிக்கவேண்டும். கர்த்தருடைய பின்னடியார்களுக்கு எதிராக, துணிகரமாக மற்றும் வேண்டுமென்றே போடப்பட்ட திட்டங்கள் பற்றின சம்பவங்களை நாம் அனைவரும் கேட்டிருக்கின்றோம். மேலும் இது எந்தளவு மேலோங்கியிருந்தாலும், இதில் சாத்தானின் ஆவியே காணப்படுகின்றது.

வார்த்தைகள் சுட்டிக்காட்டுகிறபடி, சிலசமயம் தேவனுடைய உண்மையான ஜனங்கள்கூட, இவ்வாறாக சாத்தானுக்கான ஊழியங்களுக்குள் சிக்கிக்கொள்கின்றனர். ''எதற்குக் கீழ்ப்படியும்படி ஒப்புக்கொடுக்கிறீர்களோ அதற்கே கீழ்ப்படிகிற அடிமைகளாயிருக்கிறீர்கள்''(ரோமர் 6:16). தர்சு பட்டணத்து சவுல்கூட இவ்வாறாக கண்ணியில் சிக்கிக்கொண்டவராக, ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் எதிராளியால் பயன்படுத்தப்பட்டவராக இருந்தார். மேலும் அறியாமையில், தான் இவைகளைச் செய்தபடியால் தேவன் தன்மேல் இரக்கம் காண்பித்ததாக சவுல் விளக்கம் அளிக்கின்றார். ஒருவேளை சவுல் மனதார, துணிகரமாய் இவைகளைச் செய்திருப்பாரானால், ஓர் அற்புதத்தை நிகழ்த்தி இவரை மீட்டுக்கொள்ளும் அளவுக்கு, இவரிடம் தேவன் இரக்கம் காண்பித்திருக்கமாட்டார் என்று நாம் எண்ணுகின்றோம். ஒருவேளை சவுல் தன்னுடைய துணிகரமான பொல்லாங்கான வழியிலேயே தொடர்ந்து காணப்பட்டிருந்தால், அவருடைய கழுத்தில் எந்திரக்கல் தொங்க விடப்பட்டு, அவரை கடலில் அமிழ்த்துவது நலமாயிருந்திருக்கும் என்று நாம் எண்ணுகின்றோம்.

ஏனெனில் ஒரு மனுஷன் இப்படியாக கடலில் அமிழ்த்தப்படும்போது, தன்னுடைய தற்கால ஜீவியத்தை இழந்துபோகிறவனாக மாத்திரமே காணப்படுவானே ஒழிய, மரணம் எனும் நித்திரையினின்று அவன் விழிக்கும்போது, ஆயிரவருட யுகத்திலுள்ள எதிர்கால வாழ்க்கையை இழந்துபோகிறவனாய் இருக்கமாட்டான். அப்போது அவன், பாவம் மற்றும் மரணத்தினின்று மீட்கப்படுவதற்கும், அறிவொளியடைவதற்குமான முழுவாய்ப்பையும், கீழ்ப்படிதல் மூலம் பெற்றுக்கொள்வான். ஆனால் இயேசுவின் பின்னடியார்களை வேண்டுமென்றே துன்பப்படுத்துகிறவர்களாகவும், நீதியின் வழியினின்று பின்வாங்கச் செய்கிறவர்களாயும் இருப்பவர்கள், தங்கள் சொந்த மனசாட்சியைத் தவறான வழியில் திருப்புபவர்களாய் இருப்பதினால், மற்றும் தங்களையே மிகவும் சீரழித்துக்கொள்வதினால், இவர்கள் கல்லறையிலிருந்து வெளியே வந்தபிற்பாடு, புதிய யுகத்தினுடைய நிபந்தனைகளுக்கு இசைவாக வருவதென்பது, இவர்களுக்கு மிகவும் கடினமாக இருக்கும். சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், வெளிச்சத்திற்கும் அறிவிற்கும் எதிராக பாவம் செய்பவர்கள், நித்திய ஜீவனுக்கான தங்களுடைய வாய்ப்புக்களை அபாயத்துக்குள்ளாக்குகின்றனர்.

''மன்னிக்கும் ஆவி அவசியம்''

லூக்கா17:3 மற்றும் 4 வசனங்களானது, மத்தேயு 18:15–22 வரையிலான வசனங்களில் பதிவு செய்யப்படுள்ள பிரசங்கத்தின் ஒரு பகுதியாகவே இருக்கின்றது. இப்பிரசங்கத்தின் பாடமானது உலக ஜனங்களுக்காக இல்லாமல், இயேசுவின் பின்னடியார்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதாய் இருக்கின்றது. இது பின்னடியார்கள், அதாவது விசுவாச வீட்டாரிலுள்ள சகோதரர்களிடத்திலான அவர்களது கடமையைப் பற்றி பிரதானமாய்த் தெரிவிக்கின்றது.ஆனால் இரண்டாவதாக, இது பரந்த கண்ணோட்டம் ஒன்றையும் பெற்றிருக்கிறது. சில சமயங்களில் இந்த பரந்த கண்ணோட்டம் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் மத்தேயு 18ம் அதிகாரத்தில் கூறப்பட்ட உத்தரவின்படி, சகோதரருக்கான ஆலோசனை கொடுக்கப்பட்டு, அதன் முடிவாக, தேவைப்படுமானால், சபை முன்பாக காரியம் வரும்போது, எந்த தனிப்பட்ட நபரை நோக்கமாய் கொண்டு அல்ல, மாறாக சபைக்கே கொடுக்கப்படுவதை நிரூபிக்கிறது.

இரக்கம், அதாவது, அளவற்ற இரக்கமே படிப்பினையாகும். அனைவருக்கும் இரக்கம், அதாவது தெய்வீக இரக்கம் தேவைப்படுகின்றது. காரணம், அனைவரும் பூரணமின்மையில் காணப்படுகின்றனர் என்பதே சம்பாஷணைக்கான அடிப்படையாக இருக்கின்றது. மேலும் இந்தக் கிருபையை நாம் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு நமக்கு உதவத் தக்கதாக, நாம் எந்தளவுக்கு இந்த தேவனுக்கொப்பான பண்பை செயல்படுத்த முயற்சிக்கின்றோமோ, அதன் அடிப்படையிலேயே நமக்கு அவருடைய தயவையும், அவருடைய ஆசீர்வாதங்களையும் கர்த்தர் ஏற்பாடு பண்ணியுள்ளார். அவர் நன்றியறியாதவர்களிடத்திலும் கருணை காட்டுவதுபோல், நீங்களும் அவ்வாறே, உங்கள் பிதாவைப்போலவே இரக்கமுள்ளோராய் இருங்கள் – லூக் 6:35,36.

பரிசுத்தவானாகிய பவுலினால், ''பிசாசுகளின் உபதேசங்கள்'' என்று அழைக்கப்படும் தவறான உபதேசங்களினால், நம்முடைய முன்னோர்களும், நாமும் இந்தளவு வஞ்சிக்கப்பட்டிருந்தது விநோதமாகவே தோன்றுகின்றது(1தீமோ4:1). பரம பிதாவானவர் மன்னிப்பை ஒருபோதும் வழங்காதவர் என்றும், அவர் தம்முடைய மனித சிருஷ்டிகள் பாவம்செய்தபடியால், அவர்களது பாவங்களை மன்னிப்பதற்குப்பதிலாக, அவர்களை முழுமையாக வெறுக்கிறார் என்றும் ஒருகாலத்தில் நாம் எண்ணியிருந்தோம். பாவத்திற்கான தண்டனை அல்லது சம்பளம்

சித்திரவதை என்றும், அதுவும் நித்திய காலத்துக்குமான சித்திரவதையாக இருக்கும் என்றும் நாம் வலியுறுத்திக் கூறிவந்தோம். சகல கிருபைகளுக்கும் தேவனாய் இருப்பவரின், அதாவது இரக்கங்களின் பிதாவாக இருப்பவரின் உண்மையான குணலட்சணத்தை நாம் எவ்வளவு குறைவாகப் புரிந்திருந்தோம்!

இன்னுமாக நம்மில் சிலர் நம்முடைய தப்பறைகளை நியாயப்படுத்தும் முயற்சியில், தேவன் அன்பானவராகவும், இரக்கமானவராகவும், நல்லவராகவும் இருந்தாலும், அவருடைய பின்னணியில் அவருடைய சிருஷ்டிகளைச் சித்திரவதைப்படுத்தவேண்டும் என்று கோரும் கடினமான பிரமாணம் ஒன்று காணப்படுவதாயும், அவராலேயே தம்மை விடுவித்துக்கொள்ள முடியாத பிரமாணம் ஒன்றைக் கொண்டிருப்பதாகவும், மனுக்குலத்திற்கு இப்பிரமாணம் கொடுத்திட்ட தீர்ப்பை அவர் நிறைவேற்றத் தக்கதாக, அப்பிரமாணத்திற்கு தேவன் கட்டுப்பட்டிருப்பதாகவும் நாமே அனுமானித்துக்கொண்டோம்.

இன்னும் சிலர், முழு மனுக்குலமானது, பிறப்பு மற்றும் இறப்பிற்கு இடைப்பட்ட காலத்திற்குள், பாவத்திலிருந்து நீதிக்கு திரும்புவதற்கும், பரிசுத்தவான்கள் ஆவதற்குமான முழு வாய்ப்பினைப் பெற்றுக்கொள்கின்றது என்ற கருத்தை, நாம் சிந்திக்கும்படியாக, நம்மைத் தவறான வழியில் நடத்திவிட்டனர். இவைகளெல்லாம் எவ்வளவு கேலிக்கு இடமாக இருக்கின்றது எனச் சமீப காலத்திலேயே வேதமாணவர்களாகிய நாம் அறிந்து விழிப்படைந்திருக்கிறோம். 4000 ஆண்டுகளாக ஒரு சிறு தேசமாகிய யூதர்கள் மாத்திரமே தேவனைப்பற்றிய அறிவை உடையவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள் அல்லது இவர்களுக்கே நித்திய ஜீவனுக்கான வாக்குத்தத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டன அல்லது இவர்களுக்கே பாவம் மற்றும் அதன் தண்டனை பற்றின எந்த அறிவுரையும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்று இப்போதுதான் நாம் அறியவருகின்றோம். நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்ட யூதர்கள்கூட, சாத்தானால் குருடாக்கப்பட்டுள்ளனர் என இயேசுவும், அப்போஸ்தலர்களும் தெரிவித்தனர். இயேசு தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களிடத்தில் பேசும்போது, “உங்கள் கண்கள் காண்கிறதினாலும், உங்கள் காதுகள் கேட்கிறதினாலும், அவைகள் பாக்கியமுள்ளவைகள்” என்று கூறுகின்றார்(மத்தேயு 13:16). பெரும்பான்மையான யூதர்கள் பார்க்காதவர்களாகவும், கேட்காதவர்களாகவுமே காணப்பட்டனர். இதே நிலைமை கிறிஸ்தவ மண்டல ஜனத்தொகையில், பத்தில் ஒன்பது பங்கின் நிலைமையின் விஷயத்திலும் உண்மையாய்க் காணப்படுகின்றது. புறஜாதியாரைப் பற்றி நாம் சொல்லவே அவசியமில்லை.

எந்த ஒரு வேதவாக்கியங்களின் ஆதாரம் இல்லாமலும், வேத வாக்கியங்களுக்கு எதிராகவும், நம்மில் அநேகர், தற்போதைய வாழ்க்கையில் கிறிஸ்துவைப்பற்றிக் கேள்விப்படாதவர்கள் அனைவரும், இன்னுமாக அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றும் பரிசுத்த பின்னடியார்கள் ஆகாத அனைவரும், பிசாசுகளின் கரங்களில் நித்திய காலமாய்ச் சித்திரவதைப்படுவார்கள் என்ற கொடூரமான கூற்றை ஆதரித்தவர்களாகக் காணப்பட்டோம். இப்பொழுது கேட்பதற்குச் செவிகளை உடையவர்களாகவும், காண்கிறதற்குக் கண்களை உடையவர்களாகவும் இருந்து, கிறிஸ்து மூலமாய் தேவனுடன் உடன்படிக்கையின் உறவிற்குள் பிரவேசிப்பவர்களாகிய ஒரு சிறு வகுப்பாரே, இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளில் நடக்கின்றவர்களாய் இருப்பார்கள் என்று வேதாகமம் போதிப்பதை, இப்பொழுது நாம் காண்கின்றோம். இவர்களுக்கு மாத்திரமே நித்திய ஜீவனை அடைவதற்கான வாய்ப்புகளனைத்தும், தற்கால ஜீவியத்திலேயே முடிவதாயுள்ளது. மீதமுள்ள மனுக்குலத்திற்கு நியாயத்தீர்ப்பின் காலங்களில், உயிர்த்தெழுதல் மூலமாகவே எதிர்கால ஜீவியத்தை தேவன் அருள தீர்மானித்திருக்கிறார்.

உயிர்த்தெழுதல் என்பது, சபை வகுப்பாருக்கு மாத்திரமே உரியதல்ல. சபைக்குரியது – முதலாவதான அல்லது பிரதானமான உயிர்த்தெழுதலாக இருக்கின்றது. ஆனால் உயிர்த்தெழுதல் என்பது,“நீதிமான்களுக்கும், அநீதிமான்களுக்குமுரிய” ஒன்றாகும்(அப்போஸ்தலர் 24:15). சபை வகுப்பார் மகிமைக்கும் கனத்திற்கும், அழியாமைக்குமென எழுந்து வருவார்கள். அநீதிமான்கள் நியாயத்தீர்ப்பு அடைகிறதற்கும், ஒழுங்குபடுத்தப்படுவதற்கும், நற்பலன்களை அடைகிறதற்கும், தண்டனை அடைகிறதற்கும், கல்லறைகளிலிருந்து எழுந்து வருவார்கள். மனுக்குலத்தார் இந்த நியாயத்தீர்ப்புகளையும், நித்திய ஜீவனை அடைவதற்கான வாய்ப்புகளையும் அடைவதற்கே, மேசியாவின் இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும். இன்னுமாக ஜனங்களுக்கு உதவுவதற்காகவும், அவர்களுக்கு வெகுமதியளிக்கவும், நீதியாய்த் தண்டிப்பதற்கும், அவர் முறையான நியாயாதிபதிகளை நியமிக்கத்தக்கதாகவே, இப்பொழுது அவர் மாம்சத்திலுள்ள சபையை அழைக்கின்றார். “பரிசுத்தவான்கள் உலகத்தை நியாயந்தீர்ப்பார்களென்று அறியீர்களா ?(1கொரிந்தியர் 6:2).

விசுவாசத்தின் வல்லமையும் – குருட்டுத்தனத்தின் வல்லமையும்

கண்மூடித்தனமாக நம்பப்படுகின்ற அநேகமான விஷயங்கள், இன்று விசுவாசம் என எண்ணப்பட்டு வருகின்றது. ஒருவர் நம்மிடம் வந்து, சந்திரனானது பாலாடையினால் உண்டாக்கப்பட்டுள்ளது என்று உறுதியாய்க் கூறுவாரானால், அவர் கூறுவதை நம்புவது என்பது கண்மூடித்தனமான நம்பிக்கையே ஒழிய, விசுவாசமல்ல. ‘‘இப்படிப்பட்டவைகளை சொல்லுகிறவன் யார் ? என்றும், இக்காரியத்தைப் பற்றி நாம் அறிந்துள்ளவைகளைக் காட்டிலும், இவைகளைச் சொன்னவன் என்னதான் அறிந்திருக்கிறான் ?’’ என்றும் நாம் விசாரிக்கவேண்டும். வேதாகமத்தில் பரிந்துரைக்கப்பட்ட விசுவாசம் என்பது, தேவன் வாக்களித்துள்ளவைகளோடு தொடர்புபடுத்துவதாய் இருக்கின்றது. அவருடைய நல்ல வாக்குத்தத்தங்கள் எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றி முடிக்க அவரால் கூடும் என்பதில் சந்தேகிக்காத, கேள்வி கேட்காத முழு விசுவாசத்தையுடையோராயிருக்க நாம் உற்சாகப்படுத்தப்படுகிறோம்.

நம்முடைய முன்னோர்கள் மனிதர்கள்மீது, மிகுந்த நம்பிக்கை வைத்திருந்தார்கள். விசுவாசம் என்று அவர்களுக்கு போதிக்கப்பட்டதெல்லாம், வெறும் கண்மூடித்தனமான நம்பிக்கையாகவே இருந்தது. அவர்கள் இருண்ட காலத்தின் விசுவாசப் பிரமாணங்களை அப்படியே உள்வாங்கிக் கொண்டனர். மேலும் எந்தளவுக்கு ஒரு கூற்று அர்த்தமற்றுக் காணப்பட்டதோ, அதில்தான் தங்களுக்கு அதிக விசுவாசம் அடைந்துள்ளதாக எண்ணிக்கொண்டார்கள். மாறாக, ‘‘நிரூபணம் எங்கே ? இப்படிப்பட்ட காரியங்களை தேவன் எங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார் ?’’ என்று அவர்கள் வினவியிருந்திருக்க வேண்டும். விசுவாசப் பிரமாணங்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்தவர்கள், தெளிந்த விசுவாசத்திற்கு எதிராக சந்தேகப்பட்டு கூக்குரலிட்டு, தெளிந்த விசுவாசமானது மதங்களுக்கு எதிரான கொள்கை என்று கூறி, அநேக சந்தர்ப்பங்களில் உண்மையுள்ள விசுவாசிகளை கழுமரத்தில் கட்டி எரித்துப்போட்டனர். கர்த்தர் தம்முடைய வார்த்தைகளில் நமக்கு உறுதியளித்துள்ளவைகளை மாத்திரமே, விசுவாசத்தினால் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதே படிப்பினையாக உள்ளது; அதாவது, நாம் தூய்மையான தேவ வார்த்தைகளை, அதாவது தவறான மொழிபெயர்ப்புகள் நீங்கப்பெற்றதும், இடைச் செருகல் நீங்கப் பெற்றதுமான தூய்மையான தேவ வார்த்தைகளை நாம் பெற்றிருப்பதைக் குறித்து கவனமாய் இருக்கவேண்டுமென்பதே படிப்பினையாக இருக்கின்றது.

இயேசுவின் சீஷர்கள் அவருடைய போதனைகளின் மகத்துவங்களையும், நியாயப்பிரமாணத்திலும் தீர்க்கதரிசிகளாலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதும், மேசியாவின் இராஜ்யம் தொடர்புடையதாய் இயேசுவினால் கூறப்பட்ட ஆச்சரியமான காரியங்கள் நிறைவேறும் விஷயத்தில் அடையப்படவிருக்கும் சிரமங்களையும் மனதில் பதிய வைத்துக்கொண்டார்கள். ஆகையால் தங்களுடைய விசுவாசத்தை வர்த்திக்கப்பண்ணும்படிக்கு சீஷர்கள் கர்த்தரிடத்தில் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதற்கு இயேசு கொடுத்த பதிலானது, நம்முடைய நாட்களில் பெரிதும் தவறாய்ப் புரிந்துகொள்ளப்படுகின்றது. ‘‘அதற்கு கர்த்தர்: கடுகு விதையளவு விசுவாசம் உங்களுக்கு உண்டாயிருந்தால், நீங்கள் இந்தக் காட்டத்திமரத்தை நோக்கி: நீ வேரோடே பிடுங்குண்டு கடலிலே நடப்படுவாயாக என்று சொல்ல, அது உங்களுக்குக் கீழ்ப்படியும்’’(லூக்கா 17:6). மற்ற இரண்டு தருணங்களிலும், இயேசு மலைகளைக் குறித்து இதற்கொப்பாகவே குறிப்பிட்டுள்ளார்; ‘‘...நீங்கள் சந்தேகப்படாமல் விசுவாசமுள்ளவர்களாயிருந்தால், இந்த மலையைப் பார்த்து: நீ பெயர்ந்து சமுத்திரத்திலே தள்ளுண்டுபோ எனறு சொன்னாலும் அப்படியாகும்’’ என்றார்.

என்ன அர்த்தத்தில் கூறியுள்ளார் ?

மலைகள் சமுத்திரத்தினிடத்திற்கு இடம்பெயர்ந்து போகும்படி கட்டளையிட்டு, யூதர்கள் பிரயாசம் எடுப்பதற்காக, நிச்சயமாக ஆண்டவர் இவ்வார்த்தைகளைப் பேசவில்லை. மாறாக, அவர்களுக்கு தேவனுடைய வல்லமையின்மீது சரியான விசுவாசம் இருந்து, மலைகளைக் கடலுக்கு இடம்பெயர்க்கும்படிக்கு தேவன் அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டாரானால், அவர்கள் விசுவாசத்துடன் மலைக்குக் கட்டளையிடும்போது, மலை கடலுக்கு இடம்பெயர்ந்து செல்லும் என்பதை யூதர்கள் உணர்ந்துகொள்ளவே இயேசு விரும்பினார். ஆனால் மலைகளுக்கோ அல்லது மரம் தொடர்புடைய விஷயத்திலோ தேவன் இப்படியாக எந்தக் கட்டளையையும் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் விசுவாசம் இயக்கப்படும்படி எந்த அடிப்படையையும் பெற்றிருப்பதில்லை.

ஒரு சகோதரரிடம் ஒருகேள்வி கேட்டபோது, அவர் சரியான ஒரு பதிலைக் கொடுத்தார். அதாவது, ‘‘ஒருவேளை தேவன் உங்களிடம் மதில் சுவரிலிருந்து குதித்துவிட சொல்வாரானால், நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள் ? என்று கேட்டபோது. ‘‘நான் குதித்துவிடுவேன்’’ என்று பதில் சொன்னார். சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், நாம் தேவனுடைய செய்தியைக் கேட்டு சரியாய்ப் புரிந்துள்ளோமா என்று உறுதிப்படுத்துகிறவர்களாய் மாத்திரம் இராமல், தேவனுடைய வார்த்தைகளில் முற்றும் முழுமையாய் நம்பிக்கை கொள்கிறவர்களாய் இருக்கவேண்டும். பின்னர் மலையை இடம்பெயர்க்கும் அளவிலான விசுவாசத்துடன், அவருடைய கட்டளையை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னேறிச் செல்கிறவர்களாய் இருக்கவேண்டும்.ஆனால் தேவன் முட்டாள்தனமான காரியங்களை அல்லது அவசியமில்லாத மாற்றங்களைச் செய்யும்படிக்கு கட்டளையிடுவதில்லை. மரங்களை வேரோடே பிடுங்குவதற்கான அல்லது மலைகளை இடம்பெயர்க்கப் பண்ணுவதற்கான இம்மாதிரியான கட்டளைகளை தேவன் கொடுப்பதில்லை. இப்படியாக செய்வதை மனிதன் தன் புத்தியின்படி முடிவு எடுக்கும்படி தேவன் விட்டுவிடுகிறாரே தவிர, அவர் இம்மாதிரியான கட்டளைகளையெல்லாம் கொடுப்பதில்லை. இப்படியாக மரத்தின் அல்லது மலையின் விஷயத்தில், விசுவாசத்தினால் மலையை இடம்பெயர்த்துவிட்டதாக ஒரு மனுஷன் நம்மிடம் கூறுவானானால், நாம் அவனை நம்புவது, கண்மூடித்தனமான நம்பிக்கையாகும். இப்படியான விதங்களில் தேவன் கிரியை செய்வதில்லை.

நம் எஜமானுக்குப் பிரயோஜனமற்றவர்கள்

கிறிஸ்துவின் பின்னடியார்கள் மத்தியில் சிலர், இயல்பாகவே முன்னேறுகிற தன்மையுடையவர்களாகவும், சிலசமயம் மிகவும் இறுமாப்புக் கொண்டவர்களாகவும், சண்டையிடுகிறவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். அவருடைய சீஷர்களானவுடன் இந்தப் பண்புகள் உடனடியாக மாறிவிடுவதில்லை. பழையவைகள் படிப்படியாகவே கடந்துபோகின்றன. மற்றும் பழையவைகள் கடந்துபோன இடங்களில் புதியவைகள் வருகின்றன. அவருடைய சீஷர்கள் அனைவரும், அதிலும் விசேஷமாக இங்கு குறிப்பிடப்படும் வகுப்பாரும் நினைவில்கொள்ளவேண்டிய ஊக்கமிக்க படிப்பினை இப்பாடத்தில் கற்பிக்கப்படுகிறது. தேவனுடைய கிருபையின் கிரியைக்கு கீழ்ப்பட்டிருக்கிற இவர்கள், அது தங்களிடத்தில் காண்பிக்கப்பட்ட தேவனுடைய தயை என்றும், அவருடைய கட்டளைகளுக்கான தங்களுடைய கீழ்ப்படிதலானது, பிரதானமாய்த் தங்களைச் சீர்ப்படுத்துவதற்கும், வளர்ச்சியடையச் செய்வதற்கும், மற்றும் ஆசீர்வாதமான எதிர்கால ஜீவியத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் அவசியம் என்றும் இவர்கள் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். இவர்கள், தாங்கள் கர்த்தருக்குச் செய்யும் ஊழியமும் ஒரு சிலாக்கியம் என்றும், தங்களுடைய ஊழியங்களினால் தேவன் ஆதாயமடைவதில்லை என்றும் நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

நம்மை அல்லாமல் தேவனால் மிக எளிமையாகக் காரியங்களைச் செய்துவிடமுடியும். அதாவது, நம் மூலமாய்ச் செய்வதைக் காட்டிலும், அவரால் எளிமையாக காரியங்களைச் செய்துவிடமுடியும் என்றவிதத்தில், நாம் அனைவரும் அப்பிரயோஜனமான ஊழியக்காரர்களாய் இருக்கின்றோம். அவரால் தம்முடைய தேவதூதர்களையும் அல்லது ஜீவியத்தின் பல்வேறு ஏற்பாடுகளையும் அவரது செய்தியாளர்களாக பயன்படுத்த முடியும். நம்மில் எவரும் அவருடைய வேலைக்கும், அவருடைய மகிமைக்கும் அவசியமானவர்களாய்க் காணப்படுவதில்லை. மாறாக, கர்த்தருடைய திராட்சத் தோட்டத்திற்குள் பிரவேசிப்பதற்கும், வேலைபுரிவதற்குமான வாய்ப்பு என்பது, பிரதானமாக நம்முடைய சொந்த அனுகூலத்திற்கென்றே இருக்கிறது. இந்த ஊழியமானது, ஒருவிதமான சந்தோஷங்களை நமக்குக் கொண்டுவருகின்றது. இந்தச் சந்தோஷத்தை வேறெந்த விதத்திலும் நாம் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. திரைக்கு அப்பால் உன்னதமான ஊழியங்களை செய்வதற்கான தகுதிகளுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் அவசியமான குறிப்பிட்ட அனுபவங்களை, இந்த ஊழியங்களானது நமக்குக் கொண்டுவருகிறது.

‘‘கிருபையினாலே (தெய்வீக தயவு) விசுவாசத்தைக் கொண்டு இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள்’’ என்று அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகின்றார்(எபே2:8). விசுவாசம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு நம் சொந்த வளர்ச்சிக்குரிய காரியமாயுள்ளது.எனினும் விசுவாசம் நம்மால் உண்டானதல்ல, அது தேவனுடைய ஈவாக இருக்கின்றது என்று அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகின்றார்.. ஆகையால் நம்முடைய விசுவாசத்தில் நாம் மேன்மை பாராட்டிக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பில்லை. கர்த்தரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டிராத எதை நாம் பெற்றிருக்கிறோம் ? தேவனுடைய ஏற்பாடுகள் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டதால், அடிப்படை விசுவாசத்துக்குத் தேவையான ஆதாரமாக, குறிப்பிட்ட அறிவை நாம் அடைந்தோம், மேலும் தயை நிறைந்த பெற்றோரின் மரபு மூலமாக நாம் ஆயத்தப்படுத்தப் பட்டிருக்கவும் சாத்தியமுண்டு.